

Bývalé cisterciácké opatství v Sedlci u Kutné Hory existovalo s přestávkami v letech 1143–1783/99. Kostel Nanebevzetí P. Marie a sv. Jana Křtitele je od roku 1995 na listině světového kulturního dědictví UNESCO.

V první kapitole diplomové práce usilujeme o představení klášterních dějin v jejich celku. V její poslední části se podrobněji zabýváme jeho ekonomickým zázemím, neboť významnou okolností jeho zrušení byly vysoké dluhy dosahující v roce 1760 cca 450 000 zl. Rozhodnutí Josefa II. o zrušení sedleckého kláštera padlo podle našich zjištění už 8. srpna 1783.

Druhá kapitola se týká utváření protimnišské společenské atmosféry během 18. století. Pro stoupence filozofického osvícenství se stal zasvěcený způsob života nepochopitelným. Hospodářští teoretici vnímali kláštery jako instituce, které poškozují národní hospodářství. Uvnitř katolické církve se na výše pojmenovaném procesu podílelo tzv. katolické osvícenství se svými významnými rysy: jansenismem a odporem k Tovaryšstvu Ježíšovu. Všechny tyto teoretické argumenty využili panovníci k provedení rozsáhlých redukcí klášterů. Docházelo k tomu ve většině katolických zemí. Důležitou okolností tohoto dění byly napjaté vztahy mezi panovníky a papeži, jejichž nedobrá stav se odrazil v boji o další existenci jezuitského řádu.

Ve třetí kapitole se nejprve věnujeme reformní činnosti rakouského státu v oblasti řeholního života ve 2. polovině 18. století. Následuje popis zanikání kláštera v letech 1783–1799; podrobněji jsou zpracovány především události let 1783 a 1784. V oddíle III. 1. podáváme základní informace o rozprodeji části klášterního mobiliáře, a to konkrétně o zpeněžení klášterního stříbra a parament v Praze a o rozprodeji části obrazů, nábytku a dalšího zařízení, který probíhal mezi srpnem 1785 a květnem 1787 v Sedlci. V této době zde bylo odprodáno také několik oltářů včetně hlavního oltáře z konventního kostela.